

Det kongelige kunnskapsdepartement
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler
Per Eivind Kjøl
Telefon 73598074
E-post per.kjol@ntnu.no

Vår dato:
08.12.2006

Vår ref.:
2005/95

Deres dato:
04.12.2006

Deres ref.:
200600004-/KAH

FOREKOMST AV HEMATOLOGISK KREFTSYKDOM HOS TIDLIGERE ANSATTE OG STUDENTER VED NTNU - ERSTATNINGSKRAV

Vi viser til brev av 4.12. i år der Kunnskapsdepartementet ber NTNU gi en samlet oversikt over forhold rundt tilfellene av hematologisk kreftsykdom i NTNUs tidligere lokaler på Rosenborg. Disse lokalene tilhørte Norges lærerhøgskole i Trondheim (NLHT). NLHT ble en del av Universitetet i Trondheim i 1968, ble omdannet til Den allmennvitenskapelige høgskolen (AVH) i 1984 og ble en del av NTNU ved opprettelsen i 1996.

1. Bygningsmessige og bygningstekniske forhold

Å skaffe oversikt over bygningsmasse og forbedringstiltak som ligger 20-30 år tilbake i tid, er et relativt omfattende arbeid. Teksten under dette avsnittet er derfor foreløpig, og bygger på et relativt snevert kildemateriale. Vi mener imidlertid at hovedtrekkene skal være riktige.

NLHTs lokaler på Rosenborg ble åpnet i 1960 som ledd i innføringen av 9-årig skole. Institusjonen skulle gi lærere videreutdanning slik at de ble adjunkter og kvalifisert for å undervise i det nye skoleslaget. En betydelig del av bygningene var avsatt til realfag.

Forskningsambisjonene var klart til stede, og gradvis vokste forskningsaktiviteten. Parallelt kom også hovedfagsundervisning i gang. På 70-tallet og tidligere var kunnskap om kjemikalier og effekt på helse mangelfulle. Fasilitetene var ikke tilpasset den type laboratorievirksomhet som ble stadig mer dominerende på 70-tallet. Virksomheten foregikk i ombygde undervisningsrom fra NLHTs første år på Rosenborg. I alt disponerte kjemi, botanikk og zoologi ca 10 laboratorier, i alle i Hovedbygget på Rosenborg.

Inntil slutten av 70-tallet var standarden på laboratoriene relativt dårlig. Flere laboratorier hadde dårlig eller manglende avtrekk. Avtrekkene (ved Botanisk institutt) ble slått av om ettermiddagen, en praksis som fortsatte inntil en kunne overstyre dette på ettermiddagen. Holdningen til forsvarlig behandling av farlige stoffer var varierende. Utslagsvasken ble brukt til å tømme ut farligere stoffer, og enkelte stoffer ble lagret på dunker og fordampet. Under 10 personer ved Botanisk institutt arbeidet med åpne radioaktive kilder og da i små doser med kort rekkevidde og scintillasjonstelling. Det var størst engstelse knyttet til bruk av scintillasjonsvæsker. Det ble ifølge foreløpige opplysninger, ikke brukt åpne radioaktive kilder etter begynnelsen av 80-tallet.

Ressursene var små, men det ble gradvis gjort tekniske forbedringer, til dels improvisert og selvlaget. Det var likevel et bygningsteknisk etterslep i forhold til virksomheten. Trangboddheten var stor. På 80-tallet var økonomien blitt sterkere, og behovene for rehabilitering større. Det skjedde en betydelig oppgradering av laboratoriene ved Kjemisk institutt, og nytt lager ble bygget like før 1980. Rundt 1980 ble det også iverksatt en større oppussing og oppgradering av lokaler og ventilasjonsanlegg ved Botanisk institutt. Botanikk fikk noe senere to nye undervisningslaboratorier med bra standard i paviljong på Rosenborg. Ventilasjonssystemet i store deler av bygget ble forsterket på 90-tallet. I 2000 ble lokalene fraflyttet i sin helhet, og virksomheten flyttet over i Realfagbygget på Gløshaugen.

Vi ser spor av et mer systematisk HMS-arbeidet fra midten av 70-tallet. Kunnskapsnivået øker, lærebøkene som ble brukt har egne avsnitt og kapitler om farer, risiki og forholdsregler i forbindelse med laboratoriearbeid. Vi får de første instruksene om hvordan ansatte og studenter skal håndtere farlige stoffer. Studenter får muntlig opplæring og skriftlige veiledninger i sikkerhet i laboratorier både i kjemi og botanikk. Langt de fleste forteller om god oppfølging fra de tilsatte. Etter uhell med elektronmikroskopering i Oslo og Sverige tidlig på 70-tallet, ble strøstråling fra de første apparatene sjekket med negativt resultat. Intervjuer som ble foretatt av studenter og ansatte ved Botanisk institutt på 90-tallet, tyder på at de tilsatte var påpasselige med sikkerheten også omkring 1980, selv etter den tids viten og praksis.

På slutten av 70-tallet ble oppmerksomheten rundt sikkerhet ytterligere skjerpet. Vi fikk arbeidsmiljølov med innføring av vernesjef, verneinspektører, hovedverneombud og verneombud. Dette resulterte i arbeidsplassgjennomganger med forslag til forbedringstiltak både på kort og lang sikt. På 80-tallet kom krav om basiskunnskaper i kjemi – bl.a. av sikkerhetsmessige grunner – for å kunne studere biologiske fag.

2. Berørte personer og oppfølging av disse

Hvor mange personer?

Utgangspunktet for saken var en rapport datert 6.10.97 fra Arbeidsmedisinsk avdeling (AMA) ved tidligere Regionsykehuset i Trondheim. Her ble det beskrevet fire tilfeller av hematologisk kreftsykdom som kan være forårsaket av eksponering i forbindelse med laboratorievirksomhet. Alle hadde studert hovedfag ved Botanisk institutt. Tre av tilfellene ble meldt til Direktoratet for arbeidstilsynet som yrkessykdom.

Da rapporten av 6.10.97 fra AMA forelå besluttet NTNU å gjøre saken offentlig kjent gjennom en pressekonferanse 28.10.97. Dagen før ble om lag 30 personer som en på dette tidspunktet anså som berørte, invitert til informasjonsmøte. Her ble det informert om bakgrunnen for saken, rapporten fra AMA, gitt en orientering om individuell oppfølging og hva som videre skulle skje. NTNU holdt pressekonferanse umiddelbart etter informasjonsmøtet. Samtidig ble en pressemelding kunngjort.

Det kom fram opplysninger på informasjonsmøtet som tilsa at gruppen eksponerte burde utvides. Daværende og tidligere tilsatte, samt tidligere studenter som arbeidet i laboratoriet på Botanisk institutt, Rosenborg, til sammen 49 personer, ble derfor tilskrevet av NTNU. Her ble de orientert om saken og gjort kjent med at universitetsledelsen hadde bestemt at alle nåværende og tidligere ansatte, samt tidligere studenter som arbeidet med tilsvarende arbeidsmiljøpåvirkning på laboratoriet i det aktuelle tidsrom, skulle tilbys helseundersøkelse. Fem personer trakk seg fra undersøkelsen, en lot seg ikke oppspore. Totalt ble det gjennomført en medisinsk undersøkelse av 43 personer. Helseundersøkelsen ble organisert av NTNUs HMS-seksjon i samarbeid med AMA. For personer med

annen bopel enn Trondheim ble disse ivaretatt av egen fastlege. AMA utarbeidet retningslinjer for undersøkelse, som også sammenfattet resultatene i en rapport 20.4.1998.

Rapporten konkluderte med at *de utførte medisinske undersøkelsene og vurdering av aktuelle personer, ikke gir holdepunkter for at det i den aktuelle gruppen nå finnes noen påvisbar helseskade, som kan relateres til tidligere arbeidsmiljøpåvirkninger i laboratoriene ved Botanisk institutt*. Det er viktig å understreke at helseundersøkelsen ga status på daværende tidspunkt og ikke kunne si noe om fremtiden.

Etter intern behandling ved NTNU ble AMAs rapport av 20.4.1998 oversendt de involverte 8.7.1998. Det har ikke vært nærmere dialog med denne gruppen etter denne tid.

Informasjon til de etterlatte

Saken ble offentlig kjent etter initiativ fra NTNU 28.10.1997 (se ovenfor). NTNU v/HMS-seksjonen informerte per telefon de etterlatte til de aktuelle tre personene dagen før saken ble kjent. Det var løpende kontakt med de etterlatte i de nærmeste dagene. 31.10.1997 ble de etterlatte tilskrevet og fikk rapporten fra AMA oversendt.

I de nærmeste ukene som fulgte var det jevn kontakt med de etterlatte. Det kom frem at de ønsket og hadde behov for å treffe hverandre. Det ble fra NTNUs side lagt til rette for et slikt møte som ble holdt 26.1.1998. På møtet deltok de tre etterlatte, NTNU var representert ved Personaldirektøren og en representant fra HMS-seksjonen. Her kom det frem ønske om å treffe medisinsk ekspertise fra AMA, Botanisk institutt ved instituttleder og professor Tor Henning Iversen.

Nytt møte ble avholdt 23.3.1998. Her møtte, foruten de etterlatte, AMA v/professor Bjørn Hilt, Botanisk institutt ved professor Tor Henning Iversen og instituttleder og en representant fra HMS-seksjonen. Hensikten med møtet var blant annet å gi mulighet for å stille spørsmål i forhold til rapporten. De etterlatte uttrykte ønske om at møtene ikke skulle være allment kjent.

15.6.1998 mottok NTNU brev på vegne av de etterlatte. I brevet etterlyses det nærmere informasjon. Konkret spørres det etter hva som skjuler seg bak universitetsdirektøren utsagn om at *alarmen ved NTNU i all hovedsak nå er avblåst*.

De etterlatte ble tilskrevet av Universitetsdirektøren i brev av 23.6.1998. Her orienteres de om rapporten fra AMA som omhandler undersøkelsen av den "utvalgte" gruppen på 49 personer. Det har ikke vært nærmere dialog med de etterlatte etter denne tid. NTNU har imidlertid vært i kontakt med deres advokat og tilrettelagt med nødvendige opplysninger de forliksforhandlingene som foregikk i regi av Regjeringsadvokaten. NTNU har ikke deltatt i disse forhandlingene.

Informasjon til instituttet og fakultetet

Instituttet ble orientert 28.10.1997. Påfølgende dag ble det holdt informasjonsmøte for hele fakultetet, tidligere Fakultet for kjemi og biologi. I dag er dette en del av nåværende Fakultet for naturvitenskap og teknologi.

Informasjon til tidligere hovedfagstudenter

Botanisk institutt sendte brev (10.11.1997) til tidligere hovedfagstudenter som ikke fikk tilbud om helseundersøkelse, for å orientere om saken. Brev gikk til 169 hovedfagskandidater som studerte på instituttet i 70 – 80-årene.

Oversikt over antall personer som ble antatt å være berørt	
Antall personer – meldte yrkessykdommer i 1997	3
Antall personer – i ”oppfølgingsgruppen”	49
Antall personer – tidligere hovedfagstudenter, Botanisk institutt	169

Utviklingen etter 1999

I perioden 1997 – 2003 har HMS-seksjonen mottatt 27 henvendelser i saken. De fleste kom i tilknytning til dagene etter 28.10.1997 da saken hadde stor oppmerksomhet ved NTNU og i media. Også i årene etter er det kommet henvendelser. Fire av personene er blitt henvist videre til Arbeidsmedisinsk avdeling for vurdering, og alle er meldt til Direktoratet for arbeidstilsynet som yrkessykdom. I samråd med medisinsk ekspertise har de andre henvendelsene blitt vurdert til ikke å ha sammenheng med den aktuelle saken.

Da saken kom opp igjen i 2003, tok NTNUs ledelse opp spørsmålet med AMA om man skulle gjennomføre en oppfølging av de som var berørt i 1997, eller andre ansatte og studenter i Rosenborgmiljøet. Det ble da vurdert som lite aktuelt med en ny helseundersøkelse, ettersom gruppen berørte – etter det man visste da – ikke var endret. Det ble imidlertid sendt et brev datert 27.11.2003 til samtlige som var med i den medisinske undersøkelsen i 1998. Dersom de hadde spørsmål kunne de ta kontakt med NTNUs HMS-seksjon.

AMA anså det fremdeles som interessant å gjennomføre et forskningsprosjekt, se nedenfor.

3. Forskningsmessig oppfølging

Søknad om forskningsmessig oppfølging i 1998

Som nevnt vurderte AMA i rapport av 6.10.97 fire tilfeller av hematologisk kreftsykdom ved Botanisk institutt. Det ble konkludert med at disse kunne ha en viss sammenheng med eksponering i laboratoriemiljøene. På denne bakgrunn samlet Kreftregisteret og AMA representanter for HMS-seksjonene og personalavdelingene ved de fire universitetene og Landbrukshøgskolen på Ås i mars 1998. Vurderingene som AMA hadde gjort i 1997 ble referert, og Kreftregisteret og institusjonene ytret interesse for en epidemiologisk undersøkelse for bedre å kunne estimere kreftrisiko blant hovedfags- og siv.ing.-kandidater som hadde arbeidet i laboratoriene. AMA fikk i oppdrag å utforme en prosjektbeskrivelse i samråd med Kreftregisteret. Avdelingsoverlege, prof. dr.med. Bjørn Hilt, AMA, utformet forslaget med tilslutning fra daværende instituttoverlege Frøydis Langmark, Kreftregisteret.

I tråd med dette foreslo Kreftregisteret og AMA i brev av 10.3.99 et nasjonalt prosjekt for å undersøke krefthyppigheten blant personer med eksponering for kreftramkallende stoffer i laboratoriemiljøer. Undersøkelsen skulle omfatte personer med hovedfag eller siv.ing.-grad fra de fire universitetene og Norges landbrukshøgskole. Opplysningene skulle analyseres i Kreftregisteret mht krefthyppighet og relativ risiko. Ved forhøyet risiko skulle arbeidsmiljø- og eksponeringsforhold over tid beskrives, og det kunne være aktuelt å sammenligne tilfeller med spesifikke krefttilfeller mot personer uten sykdom innen kohorten. Det ble antydnet at arbeidet ville ta tre år og at det burde kunne føre fram til en doktorgrad.

Initiativtakerne pekte på at det ”må være arbeidsgivers ansvar at det blir kartlagt om det finnes økt kreftrisiko blant de personer som de har ansvar for”. De foreslo derfor at institusjonene gikk sammen om å dekke utgiften på 2 mill kr over tre år, eventuelt at de rettet en felles henvendelse til daværende Kirke-, utdannings- og forskningsdepartement (KUF) om finansiering av undersøkelsen. Ifølge våre

arkiver ble KUF orientert om prosjektforslaget i brev av 07.4.1999 fra AMA. Her trekkes også den alternative finansieringsmåten fram.

NTNU la forslaget fram for fagmiljøene ved Fakultet for kjemi og biologi og Det medisinske fakultet til uttalelse. Dette dannet grunnlag for NTNUs svar av 14.7.1999 til Kreftregisteret. Her stilte NTNU seg i utgangspunktet positivt til et samarbeid om en slik undersøkelse. Institusjonen kunne imidlertid ikke støtte prosjektet slik det var beskrevet: Det ble pekt på enkelte metodiske svakheter. Undersøkelsen burde utvides til å omfatte tilsatte, resultatene fra en undersøkelse av krefthyppighet i laboratorier i regi av International Agency for Research of Cancer (IARC) burde foreligge, og andre berørte universitet og høyskoler samt sentrale instanser måtte bidra til gjennomføringen. For å kunne vurdere på hvilken måte og i hvor stor grad NTNUs interne ressurser skulle involveres i prosjektet, måtte innvendingene ovenfor avklares. Institusjonen imøteså en bearbeidet prosjektbeskrivelse.

En slik beskrivelse var ikke mottatt innen utløpet av vårsemesteret 2000. NTNUs HMS-seksjon tok likevel opp saken opp på eget initiativ i notat av 6.6.2000 til NTNUs ledelse. Bakgrunnen var henvendelser fra pårørende til HMS-seksjonen om flere krefttilfeller blant tidligere studenter. I notatet pekes det på at prosjektet ifølge skissen hadde tre trinn: Første trinn var å sammenholde studentdata fra relevante fag med data i Kreftregisteret. HMS-seksjonen anbefalte at NTNU sammen med de fire andre institusjonene gjennomførte trinn 1, men at undersøkelsen ble utvidet til også å omfatte ansatte.

Initiativet fra HMS-seksjonen ble fulgt opp med brev av 18.8.2000 til de øvrige fire institusjonene der de ble invitert til å komme med tilbakemelding til forslaget fra HMS-seksjonen. Reaksjonene ble oppsummert i NTNUs brev av 4.1.2001 til Kreftregisteret:

”I tilbakemeldingen fra universitetene og NLH stiller man seg overveiende positive til en kartlegging og er villige til å bidra med det materiell som fins. Arbeidet med å fremskaffe de opplysningene prosjektet krever, vurderes imidlertid som så ressurskrevende at universitetene ikke ser det som mulig å stille disse til disposisjon. Universitetene og NLH gjør det også klart at de ikke kan bidra økonomisk til gjennomføringen av prosjektet. Det påpekes igjen at en eventuell undersøkelse ikke bør igangsettes for resultatene fra IARC-undersøkelsen foreligger og er gitt en faglig vurdering. Det understrekes også at stipendiater og tilsatte må inkluderes i en eventuell undersøkelse.”

NTNU avslutter brevet med å be Kreftregisteret gi IARC-studien en faglig vurdering når den foreligger og om å innkalle representanter fra universitetene og NLH til et møte der det gjøres opp status og gis råd vedrørende eventuelle videre undersøkelser. Dette avslutter NTNUs medvirkning i denne forskningsmessige oppfølgingen.

STAMIs oppfølging av Rosenborgsaken i 2004

Statens arbeidsmiljøinstitutt (STAMI) gjennomførte i 2003 på vegne av Regjeringsadvokaten statistiske analyser knyttet til konkrete krav fra tidligere ansatte på Rosenborg. Som grunnlag for disse analysene skaffet NTNU fram personnummer over ansatte og studenter som hadde benyttet laboratoriene som studie- og arbeidssted. Følgende datasett ble oversendt:

- 7 075 studenter for perioden høst 1976 – vår 2000
- 263 dr.gradsstudenter fra 1983 fram til 2004
- 293 ansatte eller tidligere ansatte fra og med 1983 og fram til 2004

STAMI konkluderte i brev 29.04.04 med at avdekkete sykdomstilfeller lå nært opp til forventningstallene. STAMI sier imidlertid videre: ”En tolking av dette er imidlertid ikke mulig uten å

få avklart i hvilken grad det forekommer tilfelle av hematologisk kreft i denne befolkningen som ikke har blitt avdekket gjennom Rosenborgsaken. En slik analyse er teknisk mulig å gjennomføre ved en kobling mot Kreftregisteret.”

STAMI fulgte opp dette gjennom en prosjektskisse datert 04.05.05 der instituttet opplyste at det var inngått et samarbeid med Kreftregisteret og Arbeidsmedisinsk avdeling ved St. Olavs (AMA). Hensikten var å kjøre de data NTNU allerede hadde oversendt, mot Kreftregisteret. STAMI opplyste at samkjøringen ville kreve konsesjon fra Datatilsynet og fritak fra taushetsplikten. I denne prosessen var det viktig at de som var mest berørt, dvs ansatte og studenter, uttrykte ønske om en slik undersøkelse. STAMI bad dessuten om kr 32 000,- for å dekke en del driftsutgifter i prosjektet.

NTNU tok opp saken med arbeidstakerforeningene og studenttillitsvalgte og fikk deres støtte. Vi bekreftet på denne bakgrunn i brev av 8.8.2005 at NTNU var interessert i at STAMI gjennomførte kartleggingen. Vi bad samtidig STAMI om et oppfølgingsmøte når resultatene forelå for å drøfte eventuelle implikasjoner og oppfølgingspunkter.

I epost datert 13.9.2006 ble NTNU underrettet av STAMI at kjøringen mot Kreftregisteret er blitt utsatt inntil Kreftregisteret hadde foretatt en gruppering av de aktuelle kreftformene. STAMI har bekreftet at kjøringen vil skje i nær fremtid. Det vil ta noe mer tid før analysen foreligger. NTNU har allerede avtalt et møte med faggruppen som står bak prosjektet så snart de foreligger, for å drøfte resultater og eventuelle tiltak.

4. Sentralt organiserte tiltak av forebyggende karakter

HMS-systemet

NTNUs system for HMS-arbeid ble vedtatt av Kollegiet i sak 31/99. Systemet forelå som en HMS-håndbok i papirversjon frem til 2002, da den ble gjort tilgjengelig og siden oppdatert kun på nett. De enkelte enheter hadde før dette utarbeidet lokale HMS-bestemmelser, sikkerhetshefter o.l. I HMS-systemet beskrives bl.a. hvordan NTNU organiserer sitt HMS-arbeid, der bl.a. ansvar og oppgaver for linjeledere og for verneombudslinjen beskrives.

I tråd med det overordnede HMS-systemet er det til nå utarbeidet retningslinjer for bruk av ulike strålekilder, HMS i forsøksdyravdelinger, bruk av flussyre (et spesielt farlig kjemikalie), melding og oppfølging av ulykker, anskaffelse av vernebriller med synskorreksjon for de som er avhengige av briller i lab og verksted, feltarbeid, HMS-runde og arbeid med biologiske faktorer.

NTNU har mottatt godkjenning fra Statens strålevern i henhold til Strålevernforskriftens § 5. Det foreligger en oversikt over alle godkjenningspliktige strålekilder, lokaler der disse brukes og lokale strålevernansvarlige.

Organisering av HMS-arbeidet

Inntil 1996 organiserte universitetet vernearbeidet med utpekte personer som hadde ansvar for vernearbeidet: Verneleder, ledere i vernemessig forstand, verneinspektører og verneombud. I 1996 ble ordningen med Verneleder og verneinspektører avvirket og ressursene overført til HMS-seksjonen.

Da Kollegiet i sak 34/99 vedtok at den enkelte instituttleder også hadde ansvar for helse-, miljø og sikkerhetsarbeidet lokalt, ble ansvaret for HMS tydeliggjort. Instituttledere fikk da personalansvar i tillegg til faglig ansvar. HMS-ansvar ligger i linjen og er beskrevet i NTNUs HMS-system.

HMS-seksjonen er tillagt ansvar for å vedlikeholde og utvikle NTNUs sentrale HMS-system.

Opplæring

Ved NTNU gjennomføres en rekke ulike HMS-relaterte kurs. I etterkant av Rosenborgsaken i 1997 så man ved NTNU behov for en økt satsning på opplæring av ansatte og studenter. Følgende gir en kort oversikt over kurs som tilbys og som kan relateres til laboratoriearbeid:

- Grunnkurs i HMS (40-timerskurs), tre ganger per år fra tidlig 90-tall til og med 2002, to ganger per år fra 2003 til d.d.. Kurset har vært arrangert i samarbeid med SINTEF og Studentsamskipnaden i Trondheim. Aktuelle deltagere har vært linjeledere, HMS-koordinatorer, verneombud og ansatte som linjeledere har villet gi denne opplæringen
- Strålevernkurs, både for lokale strålevernsansvarlige og for brukere av ioniserende stoffer og laser, flere kurs i samarbeid med SINTEF
- Brannvernkurs
- Bruk av NTNUs stoffkartotek
- Sentralt organiserte førstehjelpskurs
- Ulike temakurs i regi av HMS-seksjonen (bruk av gass, HMS-datablad, ergonomi m.m.)
- Opplæring av studenttillitsvalgte i systematisk HMS (siden 2004)
- Temabaserte kurs etter enhetenes behov

Stoffkartotek

Oppslagsverk over universitetets kjemikalier (papirversjon) kom i 1991. Nye krav til innhold og form gjorde at universitetet i 1994 inngikk en avtale om elektronisk stoffkartotek (CHESS), der man begynte å lage en oversikt over NTHs stoffer og kjemikalier. I 1996 ble dette utvidet til å omfatte NTNU. I mars 2006 skiftet NTNU leverandør av elektronisk stoffkartotek til eco online. Opplæring i bruk av dette systemet er gjennomført på alle aktuelle fakulteter. Det er igangsatt et arbeid for å risikovurdere stoffene og kjemikaliene for på sikt å gjennomføre substitusjon der det er mulig.

Måltettete helseundersøkelser

I 1999 påbegynte man prosjektet "Måltettet helseundersøkelse" av nyansatte og ansatte som gjennom sitt arbeid blir eksponert for mulig helseskadelige faktorer. Dette er en helseundersøkelse/-samtale for å vurdere om eksponering i arbeidet kan medføre sykdom eller skade, evt. enkle medisinske undersøkelser knyttet til eksponeringen og vurdering av intervaller mellom oppfølgingsamtale/-undersøkelse.

Samtlige aktuelle ansatte ved NTNU har fått dette tilbudet. Prosjektet ble ferdigstilt i 2005. HMS-seksjonen vil vurdere om flere risikogrupper skal få kontinuerlig tilbud om måltettet helseundersøkelse. Dette gjøres som en del av NTNUs systematiske HMS-arbeid.

Kartlegging av HMS-forhold

De fleste enhetene ved universitetet har gjennomført vernerunder i en eller annen form i mange år. I 1999 ble det utformet et kartleggingsverktøy til HMS-systemet basert på hele arbeidsmiljølovgivningen, der enheten kunne kartlegge egne utfordringer i tilknytning til hele HMS-området. De fleste enheter gjennomfører årlige HMS-runder. I en HMS-runde deltar leder eller dennes representant (HMS-koordinator), verneombud og aktuelle ansatte og studenter.

HMS-seksjonen har siden 2002 bistått enhetene med risikovurdering av egen aktivitet. Fokus er risiko for uønskede hendelser og eksponering for kjemikalier.

Romkort

Ved NTNU har man innført Romkort. Dette er et standardisert oppslag som skal henges opp på eller ved alle dører inn til rom, også bakdører, der det brukes eller oppbevares kjemikalier, brannfarlige gasser eller væsker eller det er andre forhold som kan medføre fare for helse eller miljø (laboratorier, verksteder, forsøkshaller, avfallslager, lagerrom osv).

Romkortet gir opplysninger om særlige farer som befinner seg i det aktuelle rommet samt hvem som er romansvarlig. Opplysningene skal være tilgjengelig for brukerne av rommet, og for innsatspersonell (brannvesen, røykdykkere osv.) i nødssituasjoner. NTNU opplever at Romkortet har styrket beredskapen ved f.eks. uhell, idet man raskt har hatt mulighet til å skaffe opplysninger om virksomheten i det enkelte rommet.

Årsrapportering

Fra 1999 har styret årlig behandlet rapport om institusjonens HMS-arbeid. Styret har viet rapporten stor oppmerksomhet. Hvert enkelt institutt/seksjon rapporterer status for eget HMS-arbeid til overordnet nivå. HMS-seksjonen sammenstiller rapportene til en felles rapport for NTNU. Årsrapporten har vært fremlagt for NTNUs ledelse til behandling. Noen av spørsmålene i årsrapporten har vært hvilke spesielle utfordringer den enkelte enhet har hatt på HMS-området, hvilke tiltak de har gjennomført og hvilke mål de har for neste års HMS-arbeid.

Nye tiltak sentralt og lokalt

NTNU og SINTEF har i fellesskap satt seg som mål å få "Europas beste laboratorier". Dette innebærer økt fokus på sikkerhet på laboratorier. NTNU er i ferd med iverksette tiltak som:

- System for å avhende av gamle kjemikalier
- Utvikle felles system for laboratoriehåndbok
- Opplæring i sikkert laboratoriearbeid

Institusjonen har også under etablering et felles system for håndtering av ordinært og farlig avfall

Enhetene ved NTNU har de seinere årene hatt et økende fokus på HMS for ansatte og studenter. I tråd med dette planlegges en rekke tiltakene i regi av disse.

Med hilsen

Torbjørn Digernes

Trond Singsaas
organisasjonsdirektør